

Alle zeilen bijzetten

Verslag van de midweek met de Lutgerdina door Koert Linders

Een opstapplaats als Harlingen nodigt uit om gedurende de heenreis na te denken wat ik ga doen. Een eerste keer op een grote zeilboot, met MS'ers, met bergen beperkingen, met veel treurige verhalen en met veel wind verwacht ik. Weinig werd waar van mijn verwachting. Op de lange terugreis reflecteerde ik op een midweek vol plezier.

Harlingen. Mijn gedachten gaan naar de Elfstedentocht, lang geleden, en naar de vakantie met mijn ouders bij de Friese meren, ook ooit lang geleden. Friesland is ver van mijn bed constateer ik. Als geboren zuiderling is water iets waarvan je bier brouwt en waarmee je je oksels wast. Zeilen komt niet voor in mijn vocabulaire, zeker niet in mijn dialect. We hebben er zelfs geen eigen woord voor. En toch trekt het me wel.

'Een, twee, ... trek'

Op de Loosdrechtse plassen heb ik kennism gemaakt met het zeilen in bootjes. Dit is ook een activiteit van het MS Fonds die mensen met MS bij elkaar brengt. Bij aankomst op maandagochtend ben ik direct verbaasd over de boot. De Lutgerdina is groot en ruim van binnen en heeft een lift. Nee, twee liften zelfs! Mijn kamergenoot ken ik van

eerdere activiteiten. Ik zie meer bekende gezichten, en dat voelt vertrouwd. Nadat iedereen aan boord is en samen met de kapitein de middagkoers heeft bepaald, merk ik dat ik verander. Ik loop wat wijdbeens maar met name het vocabulaire wordt anders. Woorden die ik normaliter enkel in spreekwoorden gebruik, hebben plots een echte betekenis: Onder zeil gaan, opschieten, ontruimen, voor de wind gaan. Ga zo maar door. Nederland waterland. Als zuiderling voel ik me de eerste dag pas thuis als we in Leeuwarden aankomen, aanmeren en een biertje drinken. De reis over de kanalen naar Leeuwarden was indrukwekkend. Een stevig wind blies ons vlot naar de Friese hoofdstad. De zeilen werden soms zelfs gestreken omdat het landschap te snel aan ons voorbij ging. Op het dek keken we naar de grazende koeien, de paarden met

de kont naar de wind, de terpen en de kleine karakteristieke dorpjes met dito kerk.

De eerste middag waren de kapitein en de twee matrozen nog druk bezig. Maar langzaam aan werden we steeds meer betrokken bij de activiteiten voor het schip. Zeilen hijsen, sturen, zwaarden laten zakken, zeilen laten zakken. De instructies volgden elkaar op, en iedereen die kon liet zijn handen wapperen. Rolstoelers en kruklopers vormden samen een rijtje om aan het touw te trekken en de zeilen te hijsen. 'Een, twee, ... trek' galmde menigmaal over het dek. Een prachtig gezicht.

Terugreis

De terugreis verliep helaas minder snel. Het plan om op de motor terug te varen naar Harlingen werd gestopt vanwege een kapotte brug

(zoiets kwam bij mij enkel in kindersmoesjes voor), waardoor we rechtsomkeer maakten richting Stavoren. In de avond keek "het Vrouwtje" ons vriendelijk aan. Na een kort bezoek aan het dorpje schoven we lekker aan tafel. Het weer was met miezerregen niet bijzonder fraai geweest, en varen op de motor maakt toch ook hongerig bleek.

Bijzondere ontmoetingen

Nadat ik in die ochtend de hut uitkwam en aanschoof aan het ontbijt, werden de plannen gesmeed voor de Waddenzee overtocht. Mijn dromen in onwetendheid over eindeloze zeeën werden bedolven onder termen als vaargeulen, windrichting, zandbanken en hoog/laagwaterstanden. Niet de mens maar de natuur bepaalde de richting. Prachtig! De Lorentz-sluizen bleken het enige mensgemaakte obstakel richting Terschelling. En daar, in de sluis, hadden we een ontmoeting met de 'Groene Draek'. Het schip van de koning, prachtig in de lak, lag langs zij.

Koken

Varend over Waddenzee was het weer heerlijk. Menig uurtje werd in de zon doorgebracht. Ondertussen was ik onderdeks begonnen met het maken van een taart. Met 4-5 anderen werd de kombuis bevolkt. Alle kastjes werden geplunderd en de bloem, de boter, de eieren en de rijst vormden samen de basis voor een heerlijke rijstevlaai -achtige taart. Met een compote van nectarines. De zonzanbidders op het bovendek waren verrast door het lekkers bij de thee.

Door het plezier van het werken in de kombuis besloot ik om samen met het kookcorvee team de nasi om te zetten naar een rijsttafel. Die avond werd er nasi kuning, gado-gado met pinda saus, koluyuk van kip, komkommer zoetzuur en kroepoek geserveerd. Een culinair hoogstandje gezien de middelen die we hadden. De koks straalden van alle complimenten.

Het bezoek aan het eiland was erg leuk. Met een groepje zaten

we in de vroege avond heerlijk aan de koffie, rondom het haardvuur. Toen we weggingen brandde dat nog steeds niet.

Rekening houdend met de wind en het getij voeren we 's morgens langs Terschelling op richting Harlingen. Met de wind weer mooi in de zeilen, zette de kapitein de stuurman uit onze groep aan het werk: koers houden. In het kombuis was de middag ervoor de appelperentaart al gebakken die het hele team weer bovendeks samenbracht. De volle zon maakte het feestje compleet.

Intense week

Nadat de zeilen waren gestreken en opgerold, voeren we de Harlingse haven in. Een intense week, waarin nieuwe en oude bekenden elkaar ontmoetten. Op een zeilboot ben je echt samen en dat is prachtige ervaring. Beperkingen worden omzeild, treurige verhalen worden vrolijke anekdotes en alle zeilen bijzetten, dat zijn MS'ers wel gewend.